

NICO MUHLY (L) EN TEITUR (R) MAKEN MUZIEK BIJ YOUTUBE-CLIPS

AUTEUR JOHN DOOMKES FOTO'S PETER ROSS

Nu de gloeilamp geschiedenis is, komt Philips met prachtig vormgegeven sekspeeltjes op de markt. Het is weer eens wat anders dan een Senseomachine. Alle idiotie terzijde - Eindhoven is niet alleen het Nederlandse equivalent van Silicon Valley van de 21e eeuw, ook oorspronkelijke ideeën krijgen er een kans. Zoals een unieke samenwerking tussen de Amerikaanse componist Nico Muhly (arrangeur van Björk, Antony and the Johnsons), singer-songwriter Teitur (Far-Oer) en de Holland Baroque Society.

You Tube wemelt van de filmpjes die het bekijken niet waard zijn. Althans op het eerste gezicht.

Een minutenlang shot van een man die in een spiegelkijkend, gedachteloos zijn beginnende baard krabt. Kinderen die eindeloos aan het tellen zijn, terwijl om hen heen de avond langzaam invalt.

Teitur, sinds zijn prachtige debuutalbum Poetry & Aeroplanes uit 2005 een liedjesschrijver die bezig is uit te groeien tot één van de besten in Europa, kent die schijnbaar doelloze clips als geen ander. „Nico en ik zien die filmpjes als kleine confessions, kleine bekentenissen, de intimiteiten van het leven zelf. Ik ken een filmpje waar pubermeisjes onophoudelijk doorgaan over nagellak, het weekend, of wat dan ook. De inhoud van zo'n filmpje is belangrijk voor ze, maar tegelijk lijkt die ook inwisselbaar en lijkt er dus niet toe te doen.” Mensen zetten die clips op het internet, zoals hun opa's en oma's vroeger hun naam op een muur kalkten of in een boomshors kerfden? „Mooie vergelijking”, zegt Teitur. „Het gaan inderdaad om het alledaagse én de behoefte om kenbaar te maken dat je er ook bent. Het grappige van dit it-tijdperk is dat die filmpjes, die ontboezemingen blijven bestaan en rondcirkelen.”

„Nico Muhly en ik besloten die filmpjes als uitgangspunt te nemen voor een audio-visueel

concert. Tijdens Confessions zie je de door ons uitgekozen filmpjes - ze zijn de beste uit een flinke partij ingezonden clips. Alleen hebben wij er speciaal muziek bij gecomponeerd. Die wordt gespeeld door één van de beste, jonge barokorkesten die ik ken. En die combinatie werkt zo goed, dat we na Confessions I (2008) nu met Confessions II door Nederland gaan toeren.” Voor Teitur is de nieuwe generatie niet behept met het onvermogen om een behoorlijke brief te schrijven en zijn de filmpjes slechts een teken van soms tot in het absurde doorgedreven verveling. „Zo moet je er niet naar kijken. Elke generatie, zeker sinds de Industriële Revolutie, ontwikkelt nieuwe vormen om contact te leggen. Ik ken een filmpje over het redden van een kat die ergens in Berlijn in een boom verstrikt is geraakt en niet meer naar beneden durft. Enfin, de brandweer komt erbij, tientallen mensen bemoeien zich er tegenaan en het eind van het liedje is dat de kat zich toch blijkt te kunnen redden als de ladders de boom worden ingeschoven.”

„Zoals e-mails veel van het briefverkeer hebben vervangen en de communicatie daardoor een stuk directer is geworden, moet je dit soort clips zien als snapshots die de ouderwetse fotoalbums vervangen. Zelfs de alledaagse dingen die je opvallen, kun je onderling uitwisselen. Als je er zo naar kijkt, vind je een ongelooflijk rijke bron aan informatie. Je moet alleen bereid zijn die tot je te nemen.”

'DE NIEUWE GENERATIE